

Memo versterking crisisbeheersing

Hoe versterken we de (regionale) crisisbeheersing in een veranderende, veeleisende omgeving?

Inleiding

Op 26 augustus 2022 is een bestuurlijk akkoord gesloten met de minister van JenV en het Veiligheidsberaad waarin afgesproken is een structurele financiële impuls te geven aan de gezamenlijke crisisbeheersing van uiteindelijk € 83 miljoen. Het overgrote deel hiervan gaat naar de versterking van de crisisbeheersing van de veiligheidsregio's en het samenspel Rijk-regio's. In deze memo schetsen we hoe we de versterking van de regionale crisisbeheersing aanpakken met de structurele extra gelden. Allereerst zullen we ingaan op:

- A. de noodzaak tot versterking en
- B. de pijlers onder een wendbare crisisbeheersing.
- C. Daarna wordt de landelijke (financiële) impuls nader toegelicht, om vervolgens aan te geven
- D. hoe we de regionale versterking gaan realiseren.

A. Noodzaak tot versterking crisisbeheersing

Een veranderende wereld, nieuwe risico's

De wereld om ons heen verandert snel en ingrijpend. De ontwikkelingen op technologische, sociaal-maatschappelijke, demografische en (geo)politieke gebieden leiden ook tot nieuwe en andersoortige risico's en crises. Crises die complexer worden, zich niet houden aan grenzen en vaak meer dan alleen plaatsgebonden zijn. Daarnaast zien we steeds vaker dat crises zich stapelen en onderling met elkaar verknoot raken, zogenaamde 'wicked problems'. Zo is er bijvoorbeeld sprake van verbondenheid van een opvangcrisis in de asielketen met een wooncrisis en stikstofcrisis. Daardoor krijgen de crises ook een langduriger karakter en is het lastiger om een begin en einde te definiëren.

Hoe kunnen we omgaan met veranderende risico's en crises?

Door risico's zo vroeg mogelijk te zien, kunnen we incidenten en crises eerder signaleren. Hiervoor is het van belang dat we trends en (maatschappelijke) ontwikkelingen actief volgen, kennis en informatie delen met relevante organisaties, snelle en goede analyses maken met partnerorganisaties en zo proberen om 'zicht te krijgen op risico's'. Dit maakt het mogelijk om goede dreigingsanalyses te maken waarmee we de effecten van dreigingen kunnen beperken of misschien wel voorkomen.

Het is echter een illusie om te denken dat we altijd in staat zijn om volledig zicht te hebben op risico's. We zullen nog steeds rekening moeten houden met onverwachte gebeurtenissen, de zogenaamde 'zwarte zwanen' of 'unknown-unknowns'. We zullen in staat moeten zijn om snel te anticiperen als deze onverwachte gebeurtenissen zich voordoen. Anticiperen door alsnog zo snel mogelijk zicht te krijgen op wat ons dan precies bedreigt en hoe en met wie, publieke/private organisatie en burgers, we de dreiging of crisis kunnen bestrijden. Dit vraagt om anticipatievermogen, leiderschap, flexibiliteit en het vermogen om in wisselende coalities/netwerken te kunnen werken.

Kortom, we willen naar een crisisbeheersing die wendbaar is, die een positie kan innemen in een veranderende wereld en de gevolgen van crises voor de samenleving kan beperken. We willen de conditie en het uithoudingsvermogen dat past bij meerdere en langdurige crises. Maar die daarnaast ook in staat is om acute flitsincidenten en ongevallen te bestrijden.

B. Pijlers onder een wendbare crisisbeheersing

Wendbaarheid is er niet automatisch, maar vraagt ook om een gedegen voorbereiding. Een voorbereiding met crisispartners door informatie te delen, veiligheidsrisicoanalyses en plannen te maken, samen te oefenen. Maar ook een voorbereiding door het vormen van netwerken met andere relevante partners, maatschappelijke organisaties, kennisinstituten en burgers. Als crisispartner participeren in andersoortige netwerken die een rol kunnen spelen bij toekomstige crises en specifieke kennis en middelen kunnen inbrengen.

In het algemeen geldt als uitgangspunt bij de aanpak van crises dat een flexibele werkwijze noodzakelijk is waarbij de structuur, betrokken partijen en aanpak telkens weer wordt afgestemd op de betreffende crisis en de daarbij behorende opgaven en effecten. Een 'one-size-fits-all' aanpak voldoet niet meer gelet op de diversiteit van crises.

We zijn van mening dat een goed voorbereide, wendbare crisisbeheersing wordt ondersteund door de volgende pijlers:

1. Antennes gericht op de buitenwereld

Weten wat er speelt in de 'buitenwereld'. Trends en (maatschappelijke) ontwikkelingen (her)kennen en volgen om veiligheidsrisico's in beeld te krijgen en te houden. Kortom, zicht krijgen op risico's waardoor we actief kunnen zorgen voor goede veiligheidsadviezen en gepaste activiteiten kunnen initiëren. Informatie die we delen met onze crisispartners, regionaal, bovenregionaal én landelijk. Informatie die we ook kunnen inzetten ten tijde van incidenten en crises.

2. Veerkrachtige netwerken en goed netwerkmanagement

Bestrijding van specifieke risico's en crises vraagt om specifieke netwerken. De bestrijding van een cyberdreiging vraagt om andere partijen dan de bestrijding van een pandemie of hoogwater.

Deze netwerken van partijen zijn belangrijk voor de beschikbaarheid van specifieke informatie, kennis en resources. Dit kunnen bestaande netwerken zijn, maar het kan ook van belang zijn om 'gelegenheidsnetwerken' te vormen rondom een specifiek veiligheidsrisico of een specifieke dreiging die zich (plotseling) aandient.

Dit vraagt van ons om aan verschillende bestaande netwerken te kunnen deelnemen maar ook nieuwe netwerken te kunnen vormen of aan nieuwe netwerken te kunnen deelnemen. De rol van ons daarbij kan telkens verschillend zijn, van initiatiefnemer tot participant of volger. Ook hier is maatwerk belangrijk.

3. Flexibel en wendbaar crisismanagement

Incidenten, ongevallen en crises zijn niet te voorkomen. Een voorbereiding op ieder mogelijk incident is niet mogelijk en zou niet eens wenselijk zijn vanuit het oogpunt van een efficiënte inzet van beschikbare capaciteit in de preparatie.

Aard, omvang, complexiteit, tijdsduur lopen steeds verder uiteen. Zoals gezegd past een 'one-size-fits-all' aanpak niet meer. Maatwerk, met partners, is noodzakelijk en vraagt van crisisfunctionarissen het vermogen om snel te kunnen anticiperen op situaties, te kunnen werken in wisselende coalities en in wisselend samengestelde teams. Regionaal, bovenregionaal en landelijk waar nodig. Dit vraagt verdere professionalisering en flexibiliteit van onze crisisfunctionarissen en crisisteams, bestuurlijk, beleidsmatig en operationeel.

C. Landelijke impuls voor versterking crisisbeheersing

Recente crises als corona maar ook de opvang van Oekraïners en opvang- en huisvestingsproblemen van asielzoekers laten zien dat crisisbeheersing niet meer louter lokaal of regionaal is. Het vraagt geregeld om een gezamenlijke aanpak op landelijke schaal. Bij de landelijke aanpak van deze recente crises is gebruik gemaakt van landelijke gelegenheidsstructuren als LOT-C (landelijk operationeel team corona) of KCIO (Knooppunt Coördinatie Informatie Oekraïne). Ook is de positie van het Veiligheidsberaad (VB) of een Raad Directeuren en Commandanten Veiligheidsregio's (RCDV) veranderd. Rode draad hierbij is dat een landelijke aanpak vraagt om landelijke coördinatie en informatievoorziening en een zekere mate van niet vrijblijvende regionale inbreng in deze landelijke structuren. Inhoudelijk heeft het meer bestuurlijke en beleidsmatige invalshoeken. Daarnaast dat regionaal de basis ook op orde moet zijn om de crisis binnen de eigen regio te kunnen bestrijden. In de praktijk blijkt dit niet gemakkelijk en op onderdelen ook vaak onvoldoende (robuust).

Om te zorgen dat een landelijke aanpak mogelijk en goed voorbereid is, met inbreng van Rijk, regio's en crisispartners, en dat regionaal sprake is van voldoende robuuste crisisbeheersing is in het bestuurlijk akkoord van 26 augustus 2022 afgesproken tussen o.a. Rijk en VB dat landelijke een impuls wordt gegeven aan de gezamenlijke crisisbeheersing. Hiervoor wordt vanuit het Rijk €83 miljoen structureel beschikbaar gesteld. Dit geld gaat grotendeels naar de veiligheidsregio's voor de versterking van de regionale crisisbeheersing en naar gezamenlijke landelijke initiatieven als KCR2 (permanent in te richten Knooppunt Coördinatie Rijk-Regio's), landelijke informatievoorziening en het NIPV. In *tabel 1* staat de structurele financiële impuls voor Brabant-Noord zoals deze in de periode 2023 tot en met 2026 wordt toegevoegd aan de BDUR uitkering voor Brabant-Noord.

Structurele impuls VRBN	2023	2024	2025	2026 en later
VR 1 - Crisisbeheersing (BDUR-verdeling)	853.525	1.057.629	1.354.507	1.540.056
VR 2a - Informatievoorziening, regionaal	515.200	667.200	817.600	929.600
Totaal	1.368.725	1.724.829	2.172.107	2.469.656

Tabel 1. Verhoging BDUR Brabant-Noord.

Voor de versterkingsgelden zijn afspraken gemaakt waarvoor deze specifiek aangewend dienen te worden. In *bijlage 1* hebben we dit specifiek beschreven.

D. Realisatie regionale versterking

Doelstellingen regionale versterking

Met de regionale versterking hebben we tot doel om regionaal een wendbare crisisbeheersing te (gaan) leveren. Hierbij zetten we in op versterking van de eerder genoemde pijlers die wij noodzakelijk achten om een wendbare crisisbeheersing te organiseren:

1. antennes gericht op de buitenwereld,
2. veerkrachtige netwerken en netwerkmanagement en
3. flexibel en wendbaar crisismanagement.

En naast regionale crisisbeheersing ook een bijdrage te kunnen leveren aan de landelijke crisisbeheersing. Meer specifiek leidt dit tot de volgende algemene doelen:

- In de voorbereiding versterken we onze regio, coördinatie en ontwikkelcapaciteit voor de regionale crisisbeheersing. Nu ontbreekt de nodige capaciteit voor deze rollen of 'leunen' we nog op partners om hierin een rol te spelen. Dit 'leunen' op partners blijkt dit in de praktijk vaak lastig door capaciteitsgebrek bij hen en daarnaast ontstaat een versnipperde aanpak omdat de regio- of coördinatierol bij diverse partners ligt.
- We gaan verder met de ingezette weg uit het beleidsplan 2020-2023 om onze informatiepositie te verbeteren en een regionaal informatieknoppunt te realiseren waarin we relevante (veiligheids)informatie kunnen delen met onze partners zodat we 'zicht krijgen op risico's'. Dit informatieknoppunt moet informatie kunnen uitwisselen met het landelijk (op te richten) informatieknoppunt (KCR2).
- We kunnen bij langdurige crises voorzien in een regionale robuuste, flexibele crisisorganisatie waarbij we voldoende basiscapaciteit beschikbaar hebben voor coördinatie en informatievoorziening bij aanvang van een crisis. Waar nodig kan deze capaciteit in de loop van crisis naar behoefte verder uitgebreid worden.
- We zijn in staat om bij een landelijke crisis een proportionele bijdrage te kunnen leveren aan landelijke teams, en daarnaast capaciteit te houden voor onze eigen regionale taken.
- We zijn in staat om bij landelijke preparatie (bijv. maken van landelijke crisisplannen) kennis en capaciteit te leveren voor een gezamenlijke aanpak.

Werken vanuit domeinen

Dit willen we doen door in de voorbereiding te gaan werken vanuit domeinen binnen de regionale crisisbeheersing en deze domeinen te voorzien van voldoende personele en financiële capaciteit.

Met deze domeinen willen we zorgen dat er meer samenhang en afstemming ontstaat tussen de verschillende activiteiten. Zo signaleren we bijvoorbeeld nu dat we weliswaar incidenten binnen onze regio evalueren maar dat de (leer)ervaringen hiervan niet altijd voldoende meegenomen worden binnen ons multidisciplinair oefenprogramma. Laat staan dat we landelijke evaluaties een goede plek geven in trainingen en oefeningen. Het vormen van een domein Opleiden, Trainen, Oefenen, Testen, Evalueren en Lessons Learned (OTOTEL) kan hierin een verbetering brengen.

Vanuit de in te richten domeinen moet er goede aansluiting en verbinding zijn met onze crisispartners. We 'ontlasten' de partners door de regio-, coördinatie- en ontwikkelcapaciteit meer centraal bij de veiligheidsregio te organiseren. Wel blijft de reeds bestaande inhoudelijke en uitvoerende inbreng/capaciteit vanuit de partners van groot belang voor een gezamenlijke voorbereiding.

We gaan de volgende domeinen inrichten:

- Domein OTOTEL t.b.v. ondersteuning van de regionale, flexibele en professionele crisisorganisatie (*gericht op de pijler: flexibel en wendbaar crisismanagement*).
- Domein Netwerkmanagement (*gericht op de pijler: vitale netwerken en netwerkmanagement*).
- Domein Informatiegestuurde veiligheid, planvorming en evenementenveiligheid (*gericht op de pijlers: antennes op de buitenwereld en flexibel en wendbaar crisismanagement*).
- Domein Risico- en crisiscommunicatie (bevolkingszorg) (*gericht op alle drie de pijlers van wendbare crisisbeheersing*).

Daarnaast is in samenwerking met de Veiligheidsregio Brabant Zuidoost een team Informatiegestuurde veiligheid georganiseerd binnen onze veiligheidsregio waarbinnen de calamiteitencoördinatoren zijn ondergebracht.

Om te voldoen aan het landelijk afgesproken niveau (conform 'end-state' 2027, zie *bijlage 1 en 2*) gaan we de domeinen versterken met extra capaciteit voor beleid, programmamanagement,

projectleiderschap en specialisten op het gebied van multidisciplinair opleiden en oefenen, leren en evalueren, informatiemanagement, planvorming en risico- en crisiscommunicatie.

De groei van de veiligheidsregio met inhoudelijke versterking voor crisisbeheersing vraagt ook om een bijbehorende investering in de interne bedrijfsvoering om het 'primaire' proces van crisisbeheersing te ondersteunen. Om die reden zal hierin ook versterkt gaan worden.

Gefaseerde realisatie

In lijn met de landelijke gefaseerde financiële impuls, kiezen we regionaal voor een gefaseerde versterking in tijd.

- *Fase 1, 2023/2024*

In fase 1, 2023/2024, 'versterken we de basis'. Dat wil zeggen we verstevigen waar we nog niet voldoen aan de landelijk geformuleerde 'end-state' voor 2027. Door de basis te versterken, en de domeinen in te richten met voldoende capaciteit, kunnen we daarna toewerken om hieraan in 2027 te gaan voldoen.

- *Fase 2, 2025/2026*

In fase 2, 2025/2026, maken we een doorvertaling van verdere landelijke ontwikkelingen. Eind 2023 wordt door het ministerie van JenV in samenspraak met de veiligheidsregio's en andere crisispartners een meerjaren landelijk agenda crisisbeheersing opgesteld. Daarbij kunnen mogelijk ook verdere landelijke doelstellingen worden geformuleerd. Daarnaast krijgt de nieuwe Wet veiligheidsregio's de komende jaren verder vorm en wordt KCR2 verder uitgewerkt en ingericht. De consequenties van deze ontwikkelingen zijn nog niet volledig zichtbaar en daarom reserveren we de extra financiële versterkingsgelden voor 2025/2026 om hiervoor te zijner tijd een verdere uitwerking/voorstel te maken.

Bijlage 1, Landelijke impuls voor versterking crisisbeheersing

Recente crises als corona en de opvang van Oekraïners/vluchtelingen laten de noodzaak van een bovenregionale dan wel landelijke aanpak zien. Om gezamenlijk crises op bovenregionale of landelijke schaal het hoofd te kunnen bieden, is het belangrijk om als veiligheidsregio's dezelfde professionaliteit en slagkracht te hebben. Om dit te realiseren is op 26 augustus 2022 een bestuurlijk akkoord gesloten waarin onder andere is afgesproken dat er een structurele financiële impuls wordt gegeven aan de gezamenlijke crisisbeheersing van € 83 miljoen. Het overgrote deel hiervan gaat naar de versterking van de crisisbeheersing en informatiepositie van de veiligheidsregio's.

Doelen landelijke impuls

De extra financiële middelen zijn in grote lijnen bedoeld voor de versterking van:

1. Het toekomstgericht - verder professionaliseren van crisisbeheersing als vak door veiligheidsregio's door te werken aan: preparatie op en waarborgen bij langdurige crises, (langdurig) bemensen en ondersteunen van crisisteams, interregionale en Rijk-regio samenwerking en risico- en crisiscommunicatie.
- 2a. De informatiepositie van de veiligheidsregio's te versterken en te waarborgen door het inrichten van gegarandeerde VIK's per veiligheidsregio. Dit stelt veiligheidsregio's in staat om gegarandeerd 24/7 inzicht te hebben in een dynamisch risicobeeld, de besluitvorming tijdens crises te ondersteunen en informatie uit te wisselen met netwerkpartners.
- 2b. Tot slot is er voor de ontwikkeling en beheer van informatiesystemen een impuls nodig. Vanwege de verbinding tussen regio's en Rijk en de behoefte om hier eenheid in te organiseren wordt dit gezamenlijk door de veiligheidsregio's en het Rijk georganiseerd.
3. Het instellen van een hoogwaardig en gegarandeerd informatie-, actie- en coördinatiepunt voor Rijk, regio's en partners: KCR2.

Uitgangspunten en kaders vanuit het Ministerie van JenV

Het ministerie heeft voor de inzet van de extra middelen de volgende uitgangspunten bepaald. Deze zijn door het Veiligheidsberaad op 10 oktober 2022 onderschreven.

- De ophoging van de BDUR is bedoeld voor de versterking crisisbeheersing en informatiepositie en het inrichten van het KCR2. Het is niet de bedoeling dat de gemeentelijke bijdragen aan de veiligheidsregio's hiermee worden verlaagd. Ook is het niet bedoeling met de extra financiële middelen gaten te vullen op het gebied van andere taakgebieden van de veiligheidsregio's;
- De minister van JenV kondigt aan in nauw overleg met o.a. het Veiligheidsberaad o.g.v. van artikel 37 WvR gezamenlijke doelstellingen op het gebied van crisisbeheersing. Deze zullen mede samenhangen met de Contourennota. De veiligheidsregio's kunnen de extra financiële middelen o.a. aanwenden voor de uitvoering van deze gezamenlijke, landelijke doelstellingen binnen de regio's.

In een aanvullende memo aan het Veiligheidsberaad heeft de staatssecretaris nog het volgende aangegeven:

Deze ophoging van het budget is vooral bestemd voor de volgende doelen:

- Veiligheidsregio's moeten in samenwerking met het Rijk en andere partners beter in staat worden gesteld zich voor te bereiden op toekomstige (langdurige) rampen en crises door het fundament te versterken en te investeren in het netwerk, platform en de informatiefunctie. Daarnaast dient professionalisering plaats te vinden door te investeren in capaciteiten, onderzoek, opleiden, trainen en oefenen.
- Het zwaartepunt van de aanpak van recente en toekomstige crises bevindt zich op het bovenregionale landelijke en nationale niveau. Daar dienen de veiligheidsregio's, het Rijk en andere partners zich gezamenlijk beter op voor te bereiden. Hiertoe zal in flexibele netwerksamenwerking worden geïnvesteerd.
- De bovenregionale en landelijke coördinatie op de voorbereiding en aanpak van crises vraagt inrichting van het KCR2. Dit knooppunt biedt 24/7 landelijke ondersteuning in coördinatie en informatiemanagement tussen veiligheidsregio's, Rijk en crisispartners.

Beoogde 'end-state' over 5 jaar

Om te komen van de geformuleerde (landelijke) uitgangspunten naar concrete doelen is gekeken waar we over vijf jaar willen staan, de beoogde 'end-state'. De uitwerking hiervan heeft plaatsgevonden door de Vakraad Risico- en crisisbeheersing in samenwerking met vertegenwoordigers van het Ministerie van JenV, LOCC/KCR2 en NIPV. De RCDV heeft op 10 maart deze beoogde doelen vastgesteld (zie *bijlage 2*).

Financiële middelen

De middelen komen in vier tranches richting de VR en er zijn dit jaar nog enkele onzekerheden zoals de komst van de landelijke agenda crisisbeheersing en de ontwikkelingen van het KCR2. Daarom stellen we een gefaseerde versterking voor: allereerst de basis versterken in 2023, een doorvertaling van landelijke ontwikkelingen (o.a. verplichtingen die mogelijk voortvloeien uit de landelijke agenda crisisbeheersing) en de laatste stap waarbij we voldoen aan de landelijke afspraken ('end-state'). De beschikbare (totale BDUR) middelen, conform de december brief 2022 voor de versterkingsslag is de bovenste regel VR1, de 2e regel is ter volledigheid voor informatie gestuurde veiligheid (IGV), het separate traject dat al is ingezet.

Structurele impuls VRBN	2023	2024	2025	2026 en later
VR 1 - Crisisbeheersing (BDUR-verdeling)	853.525	1.057.629	1.354.507	1.540.056
VR 2a - Informatievoorziening, regionaal	515.200	667.200	817.600	929.600
Totaal	1.368.725	1.724.829	2.172.107	2.469.656

Bijlage 2, 'End-State' in 2027 voor regio's

CB taken	Korte beschrijving	Regio's
		<i>End state / over 5 jaar</i>
Risicomonitoring		
Risicomonitoring	<i>Risicomonitoring is een integraal proces met verschillende fasen. Op basis van open en gesloten data wordt een analyse gemaakt, welke samen met relevante partijen duiding krijgt zodat interventiemogelijkheden t.b.v. besluitvorming kunnen worden geformuleerd.</i>	Regio's hebben een analyse- en duidingsfunctie waarmee (ruwe) informatie wordt vertaald naar advisering en handelingsperspectieven over aanpak en organisatie. Dat betreft nowcasting én forecasting, waarbij risico's worden geprioriteerd en gewerkt wordt met scenario's (worst case, real case, best case). Deze duiding vindt plaats in samenspraak met de vaste strategische partners en voor het risico relevante crisispartners. Dit vraagt om een goed beeld van relevante partners bij voordoende risico's. Bij bovenregionale risico's vindt deze duiding plaats in afstemming met andere regio's en/of KCR2. Door afspraken te maken over de totstandkoming en waar nodig harmonisatie van de regionale risico en zorgprofielen kunnen landelijke en bovenregionale risico's eenvoudig in beeld worden gebracht en biedt dit zicht op eventuele regionale verschillen.
Preparatie		
Planvorming	<i>Het betreft alle regionale en landelijke algemene en locatie- of themaspecifieke planvormen.</i>	Alle planvormen zijn werkbaar in crisissituaties met voldoende capaciteit en middelen voor de uitvoering. Voor crisisplannen hanteren regio's een zekere harmonisatie in uitgangspunten, inrichting en werkwijze, waarbij ook wordt ingegaan op het onderdeel nafase. Denk aan een gezamenlijke handreiking/referentiekader crisisplan, met ruimte voor regionaal maatwerk. Dit verbetert de uitwisselbaarheid tussen regio's, crisispartners en het Rijk. Bijvoorbeeld in het verschil tussen flits- en kortdurende crises en langdurige crises en de inrichting ervan Crisisplannen zijn up-to-date en 24/7 eenvoudig (digitaal) beschikbaar voor functionarissen, waarbij bruikbaarheid/hanteerbaarheid in de praktijk voorop staat.
Middelen en voorzieningen	<i>Dit betreft alle vaste en mobiele ruimten, systemen en middelen t.b.v. de crisisorganisatie en de continuïteit hiervan (in alle fasen van crisisbeheersing).</i>	Regio's zijn voor regionale én bovenregionale/landelijke crises redundant georganiseerd. Alle vaste & mobiele ruimten, systemen, en middelen t.b.v. de crisisorganisatie zijn 24/7 beschikbaar, worden goed beheerd en regelmatig getest op hun functioneren en cyberweerbaarheid (waar nodig). Tevens zijn ze in staat om de eventuele uitval van gebouwen, systemen en crisisfunctionarissen op te vangen. Dat betekent ook in staat zijn voldoende capaciteit aan KCR2 te leveren.
OTOTEL (Opleiden, Trainen, Oefenen, Testen, Evalueren, Lessons learned)	<i>Betreft alle regionaal en landelijk georganiseerde multidisciplinaire opleidingen oefeningen en trainingen voor multi-functionarissen en leden van multidisciplinaire crisisteams. Daarbij kunnen oefeningen trainingen worden gebruikt om nieuwe werkwijzen / procedures te testen.</i>	Alle multi-functionarissen en teams hebben de juiste competenties en worden opgeleid en geoefend conform wet- en regelgeving en toetsingskader. Oefeningen worden gebruikt om nieuwe werkwijzen/ procedures te testen. Evaluaties worden vertaald naar nieuwe opleidingen, trainingen, oefeningen en werkwijzen/ procedures. Er wordt geïnvesteerd in de doorontwikkeling van de deskundigheid en professionaliteit van de MOTO organisatie. Regio's zoeken actief naar nieuwe partners. Ook besteden zij blijvend aandacht aan het belang van het inrichten en evalueren van de nafase.

CB taken	Korte beschrijving	Regio's
Respons (flexibele)		
Leiding en Coördinatie	<i>Het leveren van multidisciplinaire L&C capaciteit, in het veld en op meldkamer, in de lauwe en warme fase. Zowel regionaal als ter ondersteuning KCR2 en voor flits en langdurige crises.</i>	Alle regio's kunnen bij een flitscrisis snel, en in geval van een langdurige crisis lange tijd, hun crisisteams voorzien van leiding en coördinatie. Daarnaast hebben ze voldoende restcapaciteit om (naar rato van regiogrootte) de flexibele schil van KCR2 te vullen en bij te dragen aan een IRBT/IROT/IOL rol. Hierbij is aandacht voor de de juiste competenties afhankelijk van het type crisis.
Herstel & Nafase		
Herstel & Nafase proces	<i>Zorgdragen voor een goede gecoördineerde overgang / overdracht van de crisisprocessen in de algemene kolom naar de reguliere staande / verantwoordelijke organisaties / processen in de functionele kolom.</i>	Regio's en kunnen naar behoefte gemeenten en partnerorganisaties helpen bij het inrichten van de nafase van een crisis. Hiervoor zijn voldoende kennis en flexibele capaciteit beschikbaar voor begeleiding van de transformatie van crisisorganisatie naar een projectorganisatie. Hierbij wordt gebruik gemaakt van geleerde lessen uit relevante eerdere nafasen.
Evalueren en leren	<i>Het sluiten van de leercirkel door het middels capaciteit en systemen uitvoeren van de evaluaties van eigen inzetten en het verzamelen van ervaringen van andere regio's en/of landelijke evaluaties én studies / onderzoeken naar ons werkveld.</i>	Regio's beschikken over de juiste en voldoende capaciteit & kwaliteit om in te zetten op kennisontwikkeling en het zelflerend vermogen volgens gezamenlijk opgestelde kwaliteitsnormen. Ze volgen de PDCA-cyclus zodat verbetermaatregelen worden doorgevoerd en de effectiviteit wordt getoetst. Goede democratische legitimatie en verantwoording is hierbij een aandachtspunt. Tevens zorgen regio's dat de organisatie en (multi) crisisfunctionarissen een actieve lerende houding hebben. Er wordt geleerd van eigen en (inter)nationale ervaringen. Hierbij wordt actief samengewerkt met het NIPV als kennisinstituut.
Overkoepelende processen		
Informatiemanagement	<i>Om risico- en informatiegestuurd te kunnen werken is een goede informatiepositie nodig in de koude, lauwe en warme fase van de crisis. Zo kunnen actuele statussen van mogelijke dreigingen en kwetsbaarheden worden ontsloten, geduid, gemonitord, gesignaleerd en waar mogelijk voorspeld.</i>	Alle regio's hebben een 24-7 informatiepositie op kwetsbaarheden, dreigingen en incidenten/crises die permanent ondersteunt bij het proces van risicomonitoring. Regio's staan qua informatiepositie continu in verbinding met elkaar en met KCR2 en andere crisispartners. Deze verbindingen worden zoveel mogelijk geharmoniseerd volgens afgesproken gezamenlijke standaarden, normen en data-architectuur met koppelvoorwaarden ingericht en beheerd. Alle regio's kunnen voor zowel flitscrises als langdurige crises voorzien in Informatiemanagement. Daarnaast hebben ze voldoende restcapaciteit om bij te dragen aan de vulling van de flexibele schil van KCR2. Tevens hebben ze 24/7 een CACO-functie op de meldkamer, die informatie deelt naar de crisisorganisatie, de kolommen op de meldkamer en naar KCR2. Daarbij is aandacht voor het feit dat langdurige crises vragen om meer strategisch/tactische informatieuitwisseling.
Risico- en crisiscommunicatie	<i>Het leveren van multidisciplinaire R&C-communicatie capaciteit, in de koude, lauwe en warme fase. Zowel regionaal als ter ondersteuning van KCR2 / NKC</i>	Regio's vergroten de weerbaarheid en het uithoudingsvermogen van de samenleving door risico- en crisiscommunicatie in alle fasen van preparatie t/m nafase. Hiermee wordt de samenleving voorzien van handelingsperspectieven. Regio's (inclusief inliggende gemeenten) organiseren hiervoor multidisciplinair permanente expertise en slagkracht en hebben capaciteit om gebruik te maken van gedragsinzichten. Regio's staan in contact met het Nationaal

CB taken	Korte beschrijving	Regio's
		knooppunt Risico en crisiscommunicatie en andere crisispartners, en stemmen strategiën en feitelijke boodschappen op elkaar af.
Netwerkmanagement: partners, burgers en bedrijven	<i>Crisisbeheersing wordt in de koude, lauwe en warme fase vormgegeven door samenwerkende netwerkpartners en burger- en belangenorganisaties</i>	Regio's hebben in de koude fase een complete stakeholders- en netwerkanalyse uitgevoerd en hebben de kennis en capaciteit om actief in contact te zijn met de relevante partners / partijen. Regio's weten wanneer zij coördinerend, regisserend of deelnemend in een netwerk zijn en investeren en trainen hierin zodat zij flexibel kan optreden. Regio's leren van elkaar en worden daarbij ondersteund door het NIPV en KCR2.
Netwerkmanagement: landelijk en internationaal	<i>Het actief in contact zijn met relevante ministeries en/of ZBO's en waar relevant met buurlanden..</i>	Regio's met een internationale grens of (lucht)haven investeren actief in de samenwerkingsrelaties, en schakelen waar nodig met het ministerie. Daar waar meerdere regio's tegelijkertijd belangen hebben met dezelfde partner/ministeries of buurlanden werken KCR2 en ministeries in het belang van de regio's.